

KARTA PRZEDMIOTU

Nazwa przedmiotu w języku	polskim	Polityki publiczne
	angielskim	Public Policy

1. USYTUOWANIE PRZEDMIOTU W SYSTEMIE KSZTAŁCENIA

1.1. Sekcja¹	Sekcja nauk społecznych
1.2. Dyscyplina²	Nauki o polityce i administracji
1.3. Forma kształcenia	Stacjonarna
1.4. Poziom kształcenia	Szkoła Doktorska
1.5. Osoba przygotowująca kartę przedmiotu	Prof. dr hab. Ireneusz Kraś, dr Radosław Kubicki
1.6. Kontakt	ireneusz.kras@ujk.edu.pl, kubickirad@ujk.edu.pl

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

2.1. Rodzaj przedmiotu³	Przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie
2.2. Język wykładowy	polski

3. SZCZEGÓŁOWA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

3.1. Forma zajęć⁴	Wykład
3.2. Liczba godzin⁵	15h
3.3. Miejsce realizacji zajęć	Zajęcia w pomieszczeniu dydaktycznym UJK
3.4. Forma zaliczenia zajęć	Egzamin (wykład); Zaliczenie z oceną (ćwiczenia)
3.5. Metody dydaktyczne	Wykład: wykład teoretyczny z wykorzystywaniem prezentacji multimedialnych, elementy dyskusji. Ćwiczenia: dyskusja, praca pod kierunkiem, analiza przypadków z wykorzystaniem elektronicznych środków przekazu.
3.6. Wykaz literatury	podstawowa M. Zawicki, <i>Wprowadzenie do nauk o polityce publicznej</i> , PWE, Warszawa 2014; A. Zybała, <i>Państwo i społeczeństwo w działaniu. Polityki publiczne wobec potrzeb modernizacji państwa i społeczeństwa</i> , Difin, Warszawa 2013;

¹ Sekcja nauk humanistycznych, nauk społecznych, nauk ścisłych i przyrodniczych, nauk medycznych i nauk o zdrowiu, nauk o sztuce.

² Historia, językoznawstwo, literaturoznawstwo, nauki medyczne, nauki o zdrowiu, nauki o polityce i administracji, nauki prawne, nauki o bezpieczeństwie, pedagogika, nauki o komunikacji społecznej i mediach, nauki o zarządzaniu i jakości, nauki biologiczne, nauki chemiczne, nauki fizyczne, nauki o Ziemi o środowisku, sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, sztuki muzyczne.

³ Przedmiot ogólny, przedmiot dziedziny w sekcji, przedmiot dyscyplinowy w sekcji, przedmiot specjalistyczny w dyscyplinie.

⁴ Ćwiczenia, wykład, seminarium.

⁵ Zgodna z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej.

		W. Przybylska-Kapuścińska, M. Szyszko (red.), <i>Współczesna polityka Pieniężna. Perspektywa XXI wieku</i>, Difin, Warszawa 2017; I. Kraś, <i>Institutional and legal arrangements for the macro-prudential supervision activities of the Financial Stability Committee</i>, „Politeja” 2024, nr 5(92); I. Kraś, <i>Rozwiązania instytucjonalne w polityce makroostrożnościowej Unii Europejskiej</i>, [w:] I. Kraś (red.), <i>Zarządzanie gospodarcze Unii Europejskiej w drugiej dekadzie XXI wieku</i>, Difin, Warszawa 2016.
	uzupełniająca	B. Pytlik (red.), <i>Administracja publiczna w procesie planowania polityki publicznej</i>, SGH, Warszawa 2019; J. Osiński, I. Zawislińska (red.), <i>Polityka publiczna. Teoria. Jakość. Dobre praktyki</i>, SGH, Warszawa 2016; R. Chwedoruk, <i>Polityka historyczna</i>, PWN, Warszawa 2018; K. Drozdowski, <i>Polska polityka historyczna 1989–2023. Sukcesy i porażki</i>, Wydawnictwo MR, Bydgoszcz 2023; J. Lubecka, M. Zakrzewski, (red.) <i>Polityka historyczna</i>, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Ignatianum w Krakowie, Kraków 2023; E. Olszewski, <i>Pamięć społeczna i polityka historyczna w programach polskich partii politycznych</i>, „Środkowoeuropejskie Studia Polityczne”. 2013, [t.] 2; R. Kubicki, <i>Contemporary International Significance and Commemoration of the First European Constitution of 3 May 1791 – with Particular Focus on Poland, Lithuania, Ukraine, Belarus and Latvia</i>, „Annales Universitatis Mariae Curie-Skłodowska”, sectio M – Balcaniensis et Carpathiensis, t. 8, 2023; R. Kubicki, <i>Staropolska tolerancja religijna i pamięć o niej we współczesnej myśli politycznej</i>, [w:] <i>Wyzwania dla polskiego systemu ochrony praw człowieka u progu trzeciej dekady XXI wieku</i>, red. nauk. J. Jaskiernia, K. Spryszak, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2021; R. Kubicki, <i>Współczesne znaczenie polityczne i społeczne Konstytucji 3 maja w Polsce i na arenie międzynarodowej</i>, [w:] <i>Państwo i prawo wobec wyzwań u progu trzeciej dekady XXI wieku</i>, red. nauk. R. M. Czarny, Ł. Baratyński, P. Ramiączek, K. Spryszak, Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2020; K. Kowalczyk, <i>Polityka historyczna rządu RP na przykładzie działalności Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego (2015–2023)</i>, „Historia i Polityka”, 2023, nr 45(52); G. Chomicki, <i>Podręczniki do historii wobec reform szkolnictwa. Problemy doboru treści</i>, „Klio”, t. 26 (3), 2013;

		A. Wójcik, <i>Polityka historyczna jako forma budowy wizerunku Polski na arenie międzynarodowej</i>, „Świat Idei i Polityki”, t. 15 (26), 2016; <i>Historia Europy</i>, WSiP Warszawa 1994 (i in. wydania obcojęzyczne); <i>Ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu</i>, „Dz.U.”, 1998, nr 155, poz. 1016. Raporty i dane statystyczne dotyczące szczegółowych polityk publicznych.
--	--	--

4. CELE, TREŚCI I EFEKTY UCZENIA SIĘ

4.1. Cele przedmiotu (z uwzględnieniem formy zajęć) C01 Zdobycie wiedzy na temat funkcjonowania wybranych polityk publicznych. Zapoznanie z projektowaniem, implementowaniem, instrumentami polityk publicznych. C02 Nabycie umiejętności analizowania i wyjaśniania realizacji wybranych polityk publicznych, twórczego rozwiązywania problemów dotyczących współczesnych polityk publicznych. Formułowanie hipotez badawczych w zakresie polityk publicznych. C03 Uzyskanie kompetencji w zakresie kreatywnego myślenia i generowania sposobów rozwiązywania problemów związanych z realizacją wybranych polityk publicznych.	4.2. Treści programowe Wykład: Organizacja i treści programowe wykładów. Przedmiot, zakres i ewolucja nauki o polityce publicznej. Analiza i projektowanie polityk publicznych. Implementacja i monitorowanie polityk publicznych. Ewaluacja polityk publicznych. Wybrane polityki publiczne: polityka rynku pracy, polityka pieniężna, polityka makroostrożnościowa, polityka fiskalna. Ćwiczenia: Omówienie istoty polityk publicznych. Specyfika polityk publicznych. Polityka publiczna a polityka. Polityka historyczna jako przykład polityki publicznej. Związki polityki historycznej z polityką edukacyjną, kulturalną i innymi politykami publicznymi. Instrumenty i formy realizacji polityki historycznej w wymiarze międzynarodowym, krajowym i lokalnym.
---	---

5. PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ

Przedmiotowy efekt uczenia się	Doktorant, który zaliczył przedmiot	Odniesienie od efektów uczenia się w Szkole Doktorskiej (zgodnie z programem kształcenia w Szkole Doktorskiej)
w zakresie WIEDZY:		

W01	zna i rozumie w stopniu umożliwiającym rewizję istniejących paradygmatów – światowy dorobek, obejmujący podstawy teoretyczne oraz zagadnienia ogólne i wybrane zagadnienia szczegółowe – właściwe dla dyscypliny nauki o polityce i administracji	SD_W01
W02	zna i rozumie główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, w których odbywa się kształcenie, związane z prowadzoną tematyką badawczą	SD_W02
W03	zna i rozumie fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji, w tym formułuje ważne, bieżące i nierozwiązane problemy w dziedzinie nauki, w której odbywa kształcenie szczególnie w zakresie dyscypliny nauki o polityce i administracji	SD_W07
w zakresie UMIEJĘTNOŚCI:		
U01	potrafi zdefiniować cel i przedmiot badań naukowych lub działalności artystycznej / projektowej, formułować hipotezy badawcze w zakresie dyscypliny nauki o polityce i administracji oraz dokonywać krytycznej analizy i oceny wyników badań naukowych, działalności eksperckiej i innych prac o charakterze twórczym oraz ich wkładu w rozwój wiedzy	SD_U01
U02	potrafi wykorzystywać wiedzę z różnych dziedzin nauki do twórczego identyfikowania, formułowania i innowacyjnego rozwiązywania złożonych problemów lub wykonywania zadań o charakterze badawczym	SD_U03
w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH:		
K01	Jest gotów do myślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	SD_K04

6. SPOSOBY WERYFIKACJI OSIĄGNIĘCIA PRZEDMIOTOWYCH EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

[illegible]

7. KRYTERIA OCENY STOPNIA OSIĄGNIĘCIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Forma zajęć	Ocena	Kryterium oceny
Wykład (W)	3,0	Wyjściową bazą oceny końcowej jest wynik uzyskany z kolokwium na poziomie 50-59% wg przyjętej punktacji, który może zostać podniesiony na podstawie aktywności doktoranta na zajęciach.
	3,5	Wyjściową bazą oceny końcowej jest wynik uzyskany z kolokwium na poziomie 60-69% wg przyjętej punktacji, który może zostać podniesiony na podstawie aktywności doktoranta na zajęciach.
	4,0	Wyjściową bazą oceny końcowej jest wynik uzyskany z kolokwium na poziomie 70-79% wg przyjętej punktacji, który może zostać podniesiony na podstawie aktywności doktoranta na zajęciach.
	4,5	Wyjściową bazą oceny końcowej jest wynik uzyskany z kolokwium na poziomie 80-89%, który może zostać podniesiony na podstawie aktywności doktoranta na zajęciach.
	5,0	Wyjściową bazą oceny końcowej jest wynik uzyskany z kolokwium na poziomie 90-100% wg przyjętej punktacji, który może zostać podniesiony na podstawie aktywności doktoranta na zajęciach.

*W uzasadnionych przypadkach ocena końcowa może zostać podniesiona na podstawie wysokiego poziomu merytorycznego zaangażowania doktoranta, w szczególności aktywnego udziału i inicjowania dyskusji, a także wykazywania się pogłębioną refleksją nad omawianymi zagadnieniami.

Przyjmuję do realizacji

.....